

İLMİHAL ÖĞRETİMİNDE

OYUNLAR VE ETKİNLİKLER

ZİLE BAS

YANINA
ÜSTÜNE

BAK BUL
SÖYLE DİZ

YEKDER
YAYINLARI

ÖN SÖZ

YEKDER Yayınları - 13

İLMİHAL ÖĞRETİMİNDE OYUNLAR VE ETKİNLİKLER

Yazarlar

Ayşe Öztürk
Ruşen Yavuz
Tülin Öztürk

Yayın Koordinatörü

Yasin Aydın

Kapak Tasarımı ve Grafik Tasarım

Aslıhan Uçar

Fotoğraf

Ramazan Nurbaki

Baskı: Limit Ofset-Sertifika No:28397
Maltepe Mah. Litros Yolu 2. Mat. Sitesi
ZA13 Zeytinburnu / Topkapı / İSTANBUL
T.0212 567 45 35 - 0212 567 43 56 F. 0212 567 45 33

1. Baskı: İstanbul, 2021

ISBN: 978-975-98557-4-1

© YEKDER Yayınları, 2021

Bütün yayın hakları saklıdır. Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz..

YEKDER Yayınları

Sultantepe Mh. Cumhuriyet Cd. Fıstıkağacı İş Mrk. No: 39/1 Üsküdar İstanbul
(0216) 460 25 50-51

YEKDER Yayınları Yaygın Eğitim ve Kültür Derneği'nin (YEKDER) markasıdır.

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

Öztürk, A., Yavuz, R., Öztürk, T.
İlmihal Öğretiminde Oyunlar ve Etkinlikler
Baskı, XIV + 112 S., Ölçüler 29.5x21.5
ISBN 978-975-98557-4-1
1.İlmihal 2. Oyun 3. Etkinlik

(Ey Muhammed!) Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. (Nahl Suresi 125.Âyet)

İslâm'ın temel kaynakları olan Kur'an ve Sünnet, din eğitimi, öğretimi ile ilgili bazı metot ve ilkeler önermiştir. Eğitim üzerine yapılan çalışmalar sonucu elde edilen genel öğretim metot ve teknikleri din öğretiminde de kullanılmaktadır. Amaç ve hedefler tarafından farklılık gösteren din eğitimi çalışmalarında, eğitimin nitelikli kurallarından, ilke ve yöntemlerin bütününden yararlanılır.

Eğitim; istendik davranış değiştirme ya da oluşturma sürecidir. Eğitimin en temel eylemi 'öğrenme'dir. Öğrenme; bireyin kendi yaşantısı yoluyla davranışlarında meydana gelen değişime denir. Eğitim, öğretmeyi sağlama faaliyetidir. Öğrenmenin olmadığı bir durumda eğitimden bahsetmek mümkün değildir. Bu sebeple eğitim ve öğretim sürecinde öğretmen, öğrencilerin belirlenen hedefler doğrultusunda davranışlarını değiştirmesi için ortam hazırlamalı ve uygulamaları için çaba sarfetmelidir.

İbadet öğretiminde günümüzde kabul gören yapılandırmacı yaklaşım benimsenerek öğrencinin bilgiyi anlamlandırması, biçimlendirmesi göz önüne alınarak ders planı düzenlenmelidir. Öğretmen eğitimde hedefini, stratejisini, ilkelerini ve araçlarını iyi planlamalıdır. İbadetin öğrenci davranışına dönüştürülmesi hedeflenirken bireye ve topluma kazanımlarını ifade edilmelidir. Öğrencinin zihninde kavramlar doğru oturmalı, etkinlikler ısrarla, sabırla tekrar edilerek motivasyon sağlanmalıdır.

Pedagoji çalışmalarında ortaya konulmuş olan birey merkezli öğretim yaklaşımı din eğitiminde dikkate alınacak önemli bir husustur. Din eğitimi yapılırken öğretim metodları dikkatle incelenmeli ve çocuğun dünyasına uygun ibadet eğitimini kolaylaştıracak yöntem ve tekniklerden yararlanılmalıdır. Genel itibari ile din eğitiminde anlatım metodu ön plana çıkmaktadır. Öğretmen didaktik bilgiyi anlatım ve tekrar metodu ile öğretirken dikkat edeceği unsur anlatımın süresi, yeri ve etkisidir. Konuşma tarzının (konuşma temposu, melodisi, telaffuzu), jest ve mimiklerin, hareketlerinin, anlatımdaki sadeliğin ve öğrencilerle göz temasının önemli olduğunu da bilmelidir. Öğretmen öğrencilerin dikkatinin dağıldığını hissettiği an farklı yöntemlere geçiş yapabileceği gibi etkinlik ve oyun kullanarak öğrenmeyi desteklemelidir.

SUNUŞ

İbadet eğitimi yapılırken gösterip yaptırma metodu sıkça kullanılmalıdır. Gösterip yaptırma; bir işin veya davranışın nasıl yapılacağını, öğrencinin bizzat yaparak veya canlandırarak göstermesidir. Bu metod kullanıldığında öğrencinin işitme, görme duyusuna hitap etmenin yanında gösterilerek, canlandırma yapılarak konu somutlaştırılmış olur. Gerek öğretmenin bizzat yaparak göstermesi gerek sınıftan bir öğrencinin göstermesi, canlandırması öğrenimi kolaylaştıracaktır. Peygamberimiz (s.a.v) bazı işleri ‘şöyle şöyle yapınız’ diyerek söylemiştir Bunun yanında bir hadis-i şerifinde ‘Namazı benim nasıl kıldığımı gördüyseniz öyle kılın.’ (Buhari:605) buyurarak özellikle ibadet eğitiminde gösteri metodunu kullanmıştır.

Aynı zamanda öğretmenin sınıf içinde ve dışındaki kişisel davranışları ve yaşantısı öğrenci için gösteri metodu olarak değerlendirilmelidir. Öğretmenin anlattığı ve söylediklerini temsil ediyor olması, öğrencide anlam bulmalıdır. İbadet eğitiminde öğretmen rol modeldir. Bu bağlamda öğretmenin sorumluluğu çok daha fazladır.

Kitapta ibadet eğitimi için on üç konu başlığı oyunlar ve etkinlikler hazırlanmıştır. Kitap; çalışma yapılan öğrencilerin yaş, seviye ve bulunduğu çevre gibi unsurlar göz önüne alınarak etkinlik ve oyunlarda değişiklik yapılacak şekilde tasarlanmıştır. Oyunlar ve etkinliklerle, öğrencinin ibadet ile ilgili bilgileri öğrenmesi, sevmesi, benimsemesi ve derse aktif katılımı amaçlanmıştır. Öğretmenin ibadet eğitiminde oyunlar ve etkinliklerle konunun pekişmesini sağlaması ve uygulanması açısından etkili bir öğretim gerçekleştirmesi hedeflenmiştir.

İlmihal Öğretiminde Oyunlar ve Ekinlikler kitabı, başta Din kültürü ve Ahlâk Bilgii ile İmam Hatip Ortaokulu meslek dersleri öğretmenlerine ve Kur’an kursu öğreticilerine yardımcı olmak amacıyla hazırlanmıştır. Aynı zamanda kitap, anaokulu öğretmenlerine de hitap etmektedir. Kitap sadece öğretmenlerin değil, ebeveynlerin de kullanımına uygun olarak düşünülmüştür.

Kitabın son okumalarını yapan Sedat Özgür ve Bekir Yazıcı’ya, oyun ve etkinlerde katkı sağlayan Ayşenur Okur ve Esra İsbetli’ye bulunan teşekkür ediyoruz.

Alanında verimli bir çalışma olmasını Rabbimizden temenni eder, tüm eğitimcilere ve öğrencilere faydalı olmasını dileriz.

Ayşe Öztürk-Ruşen Yavuz-Tülin Öztürk

Gelişim süreci en uzun ve en zor olan varlık insandır. Doğduğu andan itibaren bakıma, ilgiye ve bir aileye ihtiyaç duyar. Çevre ile kurduğu iletişim ve etkileşim vasıtasıyla hayatı öğrenir ve gelişim gösterir. Fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal birçok özelliğe sahip olan insan, bebeklikten itibaren bu gelişim alanlarında bir bütünlük içerisinde ilerleme kaydeder. Gelişimin hızı bireysel özelliklere ve onu kuşatan çevresel faktörlerin niteliğine ve türüne göre farklılaşır. Dini ve ahlâkî gelişim de bu bütünlüğün bir parçası olup aile ve sosyal çevrenin yetkinliğine göre gelişim seyri gösterir.

İslam kültüründe inanma duygusunun, insan fitratında potansiyel olarak bulunduğu, ortaya çıkmasında ve yönünün belirlenmesinde ailenin önemli bir rol oynadığı kabul edilir. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.v)’in, “Her doğan fitrat üzere doğar. Fakat çocuğun annesi ve babası onu kendi dinlerine döndürürler. Yahudi iseler Yahudi, Hıristiyan iseler Hıristiyan veya Mecusi iseler Mecusi yaparlar” şeklindeki hadis-i şerifinde bu konuya işaret edilmektedir. Hadiste geçen “fitrat” kavramı ile ilgili farklı yaklaşımlar olmakla birlikte İslâm âlimlerinin önemli bir kısmının fitratı, “tevhid şuuru” üzere doğmak manasında ele aldıklarını ve aynı zamanda “çocuğun her şeyi almaya hazır bir yapıda olması” anlamında değerlendirdiklerini görmek mümkündür. Bu bağlamda eğitim için en müsait zamanın, aile ile en fazla birlikte olma imkânının olduğu çocukluk dönemine denk geldiği söylenebilir. Gelişimin her alanında olduğu gibi dini ve ahlâkî gelişimde de kritik dönem çocukluk yıllarıdır. Bir başlangıcı/yaratılışı ifade eden fitratın sağlıklı bir şekilde ortaya çıkabilmesi ve doğru yönlendirilebilmesi için çocukluk yıllarında aileye büyük sorumluluklar düşer. Özellikle din eğitiminde aile, alternatif olmayan önemli bir kurumdur.

Din eğitimi, dinin bilgi, duygu ve davranış olarak öğrenilmesi ve pratiğe dönüştürülmesi için doğumdan ölüme kadar devam eden bir süreci ifade etmektedir. Çocukluk döneminde ağırlıklı olarak duygu boyutu ile öne çıkan din eğitiminin, gençlik ve yetişkinlik döneminde bilgi ağırlıklı olduğu söylenebilir. Özellikle ilk çocukluk (2-6 yaş) döneminde din tamamıyla duygusal olarak tecrübe edilmektedir diyebiliriz. Son çocukluk (6-12 yaş) döneminde duygulara ilave olarak dinin bilgi boyutu da devreye girmektedir. Ergenlik döneminde ise dini bilgi ve tecrübeler daha çok zihinsel olarak ele alınıp sorgulanmaktadır. Bu manada ailede ve eğitim kurumlarında din eğitimi verirken duygu ve bilgi dengesi göz ardı edilmemelidir.

Çocuklarda dini duygu ve düşünceler 4, 5 yaşlarında sorularla ortaya çıkar. Bu yaşlarda çocuklar, soyut kavramları tam olarak algılayamadıkları için dini konulara duygusal ve sembolik olarak ilgi gösterirler, dini yaşantıyı aile ortamında ve sosyal çevrelerinde görerek ve taklit ederek tecrübe ederler. Aynı zamanda anne babanın ibadet hayatına şahitlik eder ve onları taklit ederek Yaratıcı ile

bağ kurabilirler. Bu manada çocukların, yetişkinlerin hayatına, onların dini tecrübelerine dâhil olmaları son derece önemlidir. “Sen küçüksün daha” gibi ifadelerle ibadetleri tecrübe etmelerine, “günah olur” düşüncesi ile ibadeti “çocukça” denemelerine mani olunmamalıdır.

Temel eğitim veya son çocukluk olarak ifade edilen 6-11/12 yaşlarında din, bilgi ve davranış boyutu ile de tecrübe edilmeye başlanır. İncanın antropomorfik (insan biçimcilik) özelliğinin kaybolduğu, Allah’ın ruhani bir varlık olarak kabul edildiği ve O’na yakın olma arzusunun ortaya çıktığı bir dönemdir. İslâm fıkhında temyiz dönemi olarak adlandırılan bu yaşlar, ibadet eğitimi için kritik öneme sahiptir. Hz. Peygamber (s.a.v)’in namaz ile ilgili hadis-i şerifi diğer ibadetler için de ölçü olarak kabul edilmeli ve 7 yaş sonrasının ibadet eğitimi için önemli bir süreç olduğu unutulmamalıdır.

Mükellef oluncaya kadar çocukların dini ve dünyevi sorumluluklarının olmadığı bilinmektedir. Ancak bu, teklif yükümlülüğü öncesinde din eğitimi verilmemesi gerektiği şeklinde algılanmamalıdır. Son çocukluk, temel dini bilgileri öğrenme ve ibadete alışma dönemidir. 11, 12 yaşlarına kadar gözlem, taklit ve alıştırmaya yapma şeklinde bir süreç takip edildiğinde çocuğun ibadet disiplini kazanması zor olmayacaktır.

Çocukların ibadetin önemini anlamaları, ibadet etmeye istekli hale gelmeleri ve nihayetinde mükellef oldukları zaman ibadet sorumluluğunu üstlenebilmeleri için öncelikle ebeveynin model olması gerekir. Çocuklar işittiklerinden ziyade gördüklerini yapmaya daha meyillidirler ve sevdiklerini örnek alırlar. Temyiz yaşından önce çocuklar taklit yoluyla ve sosyal öğrenme ile öğrenirler. Bu dönemde onların hayatında oyun merkezde olduğundan ibadetlere katılımı da oyun şeklinde olacaktır. Alışkanlık kazanmaları ve ibadeti sevmeleri için çocuklara hoşgörü ile yaklaşmaya, onları ibadet tecrübesinden uzaklaştırmamaya özen gösterilmelidir. Özellikle namaz ibadetinde çocukların hal ve hareketlerine, Hz. Peygamber (s.a.v)’in torunlarına karşı muamelesi dikkate alınarak müsamaha ile yaklaşılmalıdır. Çocukların, ibadetleri, gelişim özelliklerine göre tecrübe ettikleri unutulmamalıdır. Diğer taraftan ilk çocukluk, duygu olarak ibadete alışma dönemi; 7 yaş ve sonrası ise ibadetlerle ilgili temel bilgilerin öğrenilmesi gereken bir dönemdir.

Ergenliğe kadar tedrici olarak namaz kılmaya, oruç tutmaya alışması gereken çocuğa karşı ölçülü davranmak, çok söyleyip bıktırmamak, sabır ile öğrenmeyi kolaylaştırmak çok önemlidir. Bu süreçte ebeveynin iradeli ve kararlı olması, korkutmadan kademeli bir şekilde ibadete alıştırmaya en önemli husustur. Buluş dönemine kadar olan zaman dilimi kritik öneme sahip olup bu sürecin sorumluluğu anne-babaya aittir. Bu bağlamda ebeveynin talim ve temsil görevi bulunmaktadır. Nitekim “Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et! Senden rızık istemiyoruz; biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, takva sahiplerinin olacaktır.”

âyeti ile de çocuklardan beklenen ibadetin örnek olarak da gösterilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

İbadete alışması beklenen çocuğa namaz ve Ramazan üzerinden zaman bilinci kazandırılmalıdır. Günlük ifadelerde “öğle namazı sonrası”, “akşam namazına kadar” gibi kullanımlar bu anlamda çok faydalı olacaktır. Çocukların sabah erken yatıp erken kalkmaya alıştırmaları ibadetle mükellef olduklarında onlara kolaylık sağlayacaktır. Ayrıca çocuğun vaktini organize etmek çok önemlidir. Örneğin oruç tutmaya yeni başlamış olan bir çocuk, iftar saatine kadar doğru bir şekilde meşgul edilmelidir. Hanım sahabilerden Rubeyyi’ binti Muavviz’in, “Pamuktan yahut boyalı yünlerden oyuncak bebekler yapıyor, oruçlu olan çocuklarımızdan biri yemek için ağladığında iftara kadar oyalanması için bu oyuncakları ellerine veriyorduk.” şeklindeki anlatımı ibadet eğitiminde dikkate alınması gereken bir örnektir.

Namaz ve oruç ibadeti dışında çocukları zekât ibadetine de hazırlamak gerekir. Henüz mükellef olmasalar dahi çocukların vermeye, paylaşmaya alıştırılması, anne ve babasını sadaka ve fitre verirken gözlemlemesi çok önemlidir. Ramazan ayı bu manada bir eğitim dönemi olarak bir fırsat olarak görülmeli, çocuğun yardım faaliyetine katılımı sağlanmalı hatta onun eli ile sadaka/fitre verilmelidir. Namaz ve oruç ibadetini öğrenmek için bir eğitim dönemi olan Ramazan ayı, zekât ibadeti için de önemli bir fırsattır. Aynı zamanda Kur’an-ı Kerim’i sevmeye, öğrenmeye ve okuma anlamında da bu ayın önemli bir zaman dilimi olduğu söylenebilir.

Netice itibari ile kulluğun bir gereği olan ibadetlerin çocuklar tarafından önce sevilmesi daha sonra öğrenilmesi gerekmektedir. İbadetlerin istikrarlı bir şekilde yerine getirilebilmesi erken çocukluktan itibaren doğru ve sağlıklı bir din eğitimi ile mümkün olabilir. Bu bağlamda ebeveynlerin dikkat etmeleri gereken hususları şu şekilde özetleyebiliriz:

1. İbadetleri sevdirmek (korkutmamak, nefret ettirmemek).
2. İbadetleri düzenli bir şekilde yerine getirerek model olmak (güzel temsil).
3. İbadetleri tedricen öğretmek ve kolaylaştırmak.
4. İbadet eğitiminin uzun bir süreç olduğu bilinci ile sabırlı olmak.
5. Çocuğu ibadete alıştırmak istikrarlı olmak.

Ebeveyn, terbiyenin dini bir sorumluluk olduğunu, görevinin tebliğ ve temsil olduğunu unutmamalıdır. Anne-babalar, fiili dua ile birlikte kavli duayı da ihmal etmemeli, kendisi ve çocukları için Hz. İbrahim’in duasını örnek almalıdır: “Rabbim! Beni ve soyumdan gelecek olanları namazı devamlı kılanlardan eyle; Rabbimiz, duamı kabul et!”

Tedbir bizden takdir Allah (c.c)’tandır...

Dr.Öğr.Üyesi Gülsüm Ağırakça Pehlivan

İÇİNDEKİLER

KELİME-İ TEVHİD VE
KELİME-İ ŞEHÂDET

11

EF'ÂL-İ MÜKELLEFİN

15

İMANIN VE İSLÂM'IN
ŞARTLARI

21

TEMİZLİK / ABDEST

29

EZAN

35

NAMAZ

41

HİCRİ AYLAR

57

ORUÇ

65

ZEKÂT VE SADAKA

73

KURBAN

79

HAC

83

DUA

95

İNANÇ BAKIMINDAN
İNSANLAR

101

DİĞER KİTAPLARIMIZ

OKUL ÖNCESİ ADAB OKULU ÖĞRETMEN KILAVUZ KİTABI

Yazarlar
Ayşe Öztürk
Ruşen Yavuz
Tülin Öztürk
Nurcan Yıldırım
Hatice Kübra Baylan

Editör
Elif Konar Özkan

“Okul Öncesi Adab Okulu Öğretmen Kılavuzu” kitabı, eğitimcilere rehberlik edecek şekilde hazırlanmıştır. Kitap da toplumsal değerlerin İslami perspektiften sunulduğu, saygı, sevgi, sorumluluk gibi konulardan oluşan 13 başlık bulunmaktadır. Programın genel amaçları, hedefleri, yapısı ve kapsamı hakkında bilgi verilmiştir. Yıllık müfredat, kazanımlar ve etkinlikleri ile detaylı bir şekilde paylaşılmıştır. Her konunun hedef, kazanım ve kavramları belirlenmiştir. Konular; ısındırma, geliştirme ve sanat etkinliği bölümlerinden oluşmaktadır. İçerikte kukla gösterisi, oyun etkinliği, parmak oyunu, sanat etkinliği, hikâye okuma etkinliği, drama, tekerleme, dil etkinliği, alan gezileri ve fen etkinlikleri bulunmaktadır.

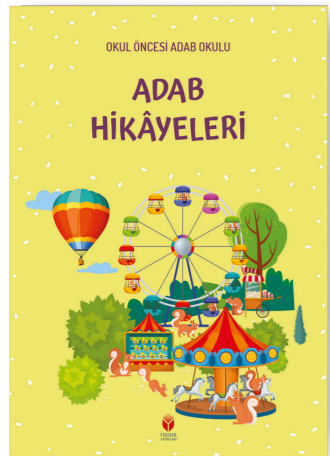

OKUL ÖNCESİ ADAB OKULU ÖĞRENCİ ETKİNLİK KİTABI

Yazarlar
Ayşe Öztürk
Ruşen Yavuz
Tülin Öztürk
Nurcan Yıldırım
Hatice Kübra Baylan

Editör
Elif Konar Özkan

“Okul Öncesi Adab Okulu Öğrenci Etkinlik” Kitabı, Öğretmen Kılavuz Kitabının bir eki olarak hazırlanmıştır. Öğretmenin öğrenciyi derslerde daha aktif hale getirmesi ve öğrencinin öğrendiklerini pekiştirmesi amaçlanmıştır. Kitapta konu başlıklarına uygun yönergeli etkinlikler, hadis boyamaları, materyal kalıpları, her konu bitiminde evlerinde bir hadis köşesi oluşturmaları için hadis çiçekleri boyama etkinliği bulunmaktadır. Kitabın içeriği öğretmenin öğrenciyi konuları aktarmasında işini kolaylaştıracak gibi kitabı kullanan anne babalara da destek olacak şekilde hazırlanmıştır.

OKUL ÖNCESİ ADAB OKULU ADAB HİKÂYELERİ

Yazarlar
Ayşenur Okur
Pınar Başar Ünlüer

Editör
Ayşenur Okur

“Okul Öncesi Adab Okulu Adab Hikâyeleri” kitabı, okul öncesi çocuklara uygun dil ve anlatım özellikleri gözetilerek, edebî bir bakış açısıyla hazırlanmıştır. Kitapta yer alan 12 hikâyede amaçlanan değerler titizlikle işlenmiş ve yaş grubuna uygun gör-sellerle zenginleştirilmiştir. Müfredata uyumlu olarak işlenen değerlerin fark edilmesi ve kazanımının pekişmesi hikâyelerle de desteklenecektir. Aynı zamanda dinlemekten keyif almaları, okuma zevkini kazanmaları hedeflenmiştir.

OKUL ÖNCESİ ADAB OKULU BENİM PEYGAMBERİM

Yazarlar
Ayşenur Okur

Editörler
Ayşenur Okur
Ayşe Öztürk
Tülin Öztürk

Benim Peygamberim kitabı, çocukların Peygamber Efendimiz (s.a.v) ile ilgili algısının doğru bilgilerden oluşmasına, duygularını besleyecek bir anlatım ile onların dünyasına girmenin önemine inanarak hazırlanmıştır.

KUR'AN-I KERİM ÖĞRETİMİNDE OYUNLAR VE ETKİNLİKLER

Hazırlayanlar
Ayşe Öztürk
Ruşen Yavuz
Tülin Öztürk

Kitapta Kur'an-ı Kerim eğitimi için oyunlar ve etkinlikler hazırlanarak öğrencinin aktif katılımına ve üretken olmasına fırsat verilmiştir. Kitapta kullanılan yöntemler ile harflerin okunuşu açısından doğru, kalıcılık açısından etkili bir öğretim gerçekleştirilmesi istenmektedir. Kitap iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde Cüz eğitimi esas alınarak 'Harfi Tanıma ve Sesini Fark Ettirme' etkinlikleri ile 'Harf ve Kelimeleri Eğlenerek Okuma' oyunları; ikinci bölümde Tecvid, ezber ve yüzünden okuma öğretiminde kullanılabilecek oyunlar yer almaktadır.

AİLE İÇİ ETKİNLİK REHBERİ

Yazarlar
Senanur Satılmış
Tuğba Ulutaş
Semra Köknel
Rabia Kuruner

Emine Polat
Şevval Kılınçlı
Zeynep Kızıllı
Sedat Özgür

Editörler
Doç. Dr. Bilal Yorulmaz
Kevser Şenel Yılmaz
Şeyma Cevizli

Aile İçi Etkinlik Rehberi, Ailede Din Eğitimi Programı (ADEP) seminerine katılan ebeveynlerin ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanan bir materyal kitabıdır. Ebeveyn katılımı etkinliklerle aile içi iletişimi güçlendiren Aile İçi Etkinlik Rehberi kitabı çocukların dini gelişimini desteklemek üzere geliştirilen yazılı, görsel, işitsel etkinlikler ve oyunlardan oluşmaktadır.